

TRUYỆN NÀNG CU PÊN

NỘI DUNG TRUYỆN NÀNG CU PÊN

Ngày xưa, ngày xưa ở trên một vùng núi cao phía bắc dãy Trường Sơn có chàng Đào Lu dũng mãnh, tuấn tú và nàng Cu Pên xinh đẹp thùy mị nét na. Hai người ở cách nhau một ngọn đèo cao quanh năm mây phủ, không một dấu chân người. Ngọn gió thổi qua ngọn đèo cao luôn kể cho họ nghe về nhau, nhưng không được thấy mặt nhau, vì thế ngày đêm họ ao ước được gặp nhau và mong sao sẽ nên vợ nên chồng.

Ao ước mãi không được, chàng Đào Lu bèn giắt tên nỏ, xách gươm đi tìm nàng Cu Pên. Chính khi ấy, nàng Cu Pên cũng mặc váy đẹp nhất, đeo gùi chứa đầy lương khô, tay mang dao rừng lên đường đi tìm chàng Đào Lu.

Họ phạt cây mở lối, vượt qua ngọn đèo chưa bao giờ có dấu chân người để tìm nhau. Đào Lu khỏe hơn, dũng mãnh hơn, nên đi nhanh hơn, đã vượt qua được ngọn đèo và tiến về phía quê hương Cu Pên. Vô tình hai người gặp nhau bên bờ một dòng suối lớn. Tuy không ai biết ai nhưng vừa gặp nhau cả hai đã bàng hoàng e thẹn. Chàng hỏi:

– Ta đi tìm nàng Cu Pên nên rạch rừng đi lối này, tại sao lại gặp nàng ở đây?

Nàng nói:

– Em chính là Cu Pên, em cũng phất rừng mở lối đi tìm chàng Đào Lu, phải chăng chàng chính là Đào Lu?

Hai người nhận ra nhau, tay cầm tay, mặt nhìn mặt, nghẹn ngào sung sướng.

Vừa lúc đó có một chiếc thuyền của tên chúa tì xa tới. Thấy nàng Cu Pên xinh đẹp, tên chúa sai quân lên mời nàng xuống thuyền ăn với hũn miếng trầu. Nàng Cu Pên tưởng chúng thực tình, vừa bước xuống thuyền tên chúa liền sai rút ván chèo thuyền chạy như bay. Đào Lu đuổi theo bắn tên phóng lao nhưng không kịp. Chàng chỉ biết nhìn theo con thuyền đã cướp Cu Pên mà khóc.

Thuyền trôi hết suối đến sông. Nàng Cu Pên không khóc nữa, vì biết có khóc cũng không thoát khỏi tay lũ người ác. Phải nghĩ ra một kế gì mới mong thoát nạn về với Đào Lu. Nhìn thấy giống cây Gơ rên mọc bên dòng sông nàng Cu Pên tự nhủ: Cái cây Gơ rên lá xanh quả chín vàng giống quả xoài rừng thơm ngon này sẽ cứu ta đây. Nàng nói:

– Ai muốn cưới ta thì hái cho ta một quả Gơ rên chín nhất.

Nghe Cu Pên nói vậy, tất cả binh lính quan quân của chúa ác đều tranh tấp thuyền vào bờ và tranh nhau leo lên cây như một lũ khỉ. Cả tên chúa ác cũng leo lên. Thấy vậy nàng Cu Pên nói thêm:

TRUYỆN NÀNG CU PÊN

– Không kể quan quân, không kể chúa và nô lệ, hễ ai ngắt được quả Gơ rên chín nhất thì được nắm tay ta và được ăn đời ở kiếp với ta.

Nghe thấy thế bọn giặc rút kiếm chém nhau để giành bằng được quả chín nhất hòng được kết duyên cùng nàng Cu Pên xinh đẹp. Nhân cơ hội ấy nàng Cu Pên cướp lấy tay lái thuyền, cho thuyền lách bến trôi theo dòng sông cuồn cuộn chảy.

Thuyền trôi trong đêm thâu, một mình nàng Cu Pên ôm mặt khóc. Tiếng khóc của nàng văng đến tận trời. Trời động lòng thương sai hai người con trai xuống hạ giới xem ai khóc. Hai chàng trai bay xuống con thuyền trôi vô định, thấy một cô gái khóc, tưởng nàng khóc vì những người cùng đi đã chết dưới gốc cây Gơ rên. Hai chàng bèn biến thành hai con vượn, nhảy nhót reo hú trên cây Gơ rên. Một con giả vờ ngã từ trên ngọn cây xuống chết. Con kia bèn cắn vỏ cây Gơ rên nhai, lấy nước phun vào con vượn chết. Lập tức con vượn kia sống dậy khoẻ mạnh như thường, rồi hai con cùng biến mất. Nàng Cu Pên đoán biết vượn bày cách cứu người bèn bỏ thuyền leo lên cây bóc vỏ cây quý chất đầy thuyền, rồi lấy xà tích của chúa ác mặc vào giả làm đàn ông, nhỏ sào thuyền trôi theo dòng.

Thuyền đến làng kia. Cu Pên chợt nghe tiếng khóc của dân làng đang làm lễ chôn cất một cô gái vừa mới chết. Cu Pên bảo họ:

– Dân làng đừng khóc nữa, tôi có phép làm cô gái xinh đẹp này sống lại.

Dứt lời, Cu Pên nhai vỏ cây thần phun vào mặt cô gái, lập tức cô gái hồng hào đôi má và chớp chớp mắt tỉnh dậy. Dân làng vui mừng cố giữ người thầy thuốc nhân hậu tài ba ở lại.

Ở với dân làng nhưng Cu Pên không nguôi nhớ người mình yêu. Một hôm nàng lập một cái chòi cao giữa ngã ba đường, đặt cái lược mà Đào Lu tặng nàng lúc gặp nhau lên chòi rồi bảo dân làng rằng:

– Nếu có ai cầm cái lược này mà khóc thì giữ lại mang đến cho tôi ngay.

Sau vài tuần trăng, quả thật có một chàng trai dừng lại bên chòi uống nước, trông thấy cái lược ngà liền cầm lấy ngắm nghía rồi than khóc. Dân làng bèn giữ lại và đem đến cho vị thần y của làng mình, nhưng vừa đến nơi, dân làng lạ quá, vị thầy thuốc đã biến thành con gái từ lúc nào. Nàng chạy ra và reo lên:

– Chàng Đào Lu, em biết thế nào chàng cũng tìm ra.

Chàng nắm tay Cu Pên mà nói rằng:

– Ta đi cùng trời cuối đất tìm nàng vì tin là nàng đang chờ ta.

TRUYỆN NÀNG CU PÊN

Dân làng biết tình yêu của hai người đều cảm động rơi nước mắt. Họ chúc cho hai người gắn bó đời đời trong tình yêu thâm thiết.

Hai người dẫn nhau về làng xưa ra mắt xin bố mẹ được làm lễ thành hôn. Nhưng bố mẹ nàng Cu Pên giàu có không bằng lòng cho con gái lấy chàng Đào Lu nghèo khó. Cu Pên khóc mấy đêm liền xin cha mẹ thương cho mối tình của mình nhưng cha mẹ nàng một mực không ưng. Buồn quá nàng ra gốc dừa và khóc rằng:

– Dừa ơi, dừa rủ lá xuống đây che cho thân ta.

Lá dừa rủ xuống, nàng Cu Pên nhân hậu và xinh đẹp nhắm mắt xuôi tay chết. Cha mẹ nàng vô cùng hối hận nhưng đã quá muộn. Họ làm lễ cúng linh đình, một con trâu, một cái chiêng và một cái gùi, chôn nàng theo nghi lễ sang trọng.

Từ phía núi bên kia hay tin nàng Cu Pên không thảng nỗi cha mẹ đã tự tìm đến cái chết, chàng Đào Lu cũng tìm đến cây dừa mà khóc rằng:

– Dừa ơi hãy rủ lá xuống đưa ta đi theo người yêu của ta.

Chàng Đào Lu chết theo người yêu. Hồn chàng bay qua suối sâu, bay trên núi xanh vào làng mây trắng. Vừa đi chàng vừa gọi:

– O làng mây trắng ơi, có thấy nàng Cu Pên xinh đẹp đeo gùi đi qua đây không? O làng mây vàng ơi có thấy nàng Cu Pên nét na đeo chiêng đi qua đây không? O làng mây xanh ơi, có thấy nàng Cu Pên chung tình dắt trâu đi qua đây không?...

Dân làng mây trắng, mây vàng, mây xanh đều đồng thanh trả lời chàng Đào Lu rằng:

– Nàng Cu Pên chờ chàng ở đây không được, vì nàng đã làm lễ gọi đầu cho hồn nàng lên làng trời... còn chàng chàng chưa làm lễ gọi đầu làm sao chàng vào cửa trời để gặp nàng Cu Pên xinh đẹp, nét na, chung tình.

Vừa lúc ấy nàng Cu Pên từ trên làng trời gọi xuống rằng:

– Em vẫn đợi chàng ở làng trời, chàng về bảo với mẹ cha làm lễ gọi đầu cho hồn chàng, chàng lên đây ở với em mãi mãi.

Hồn chàng Đào Lu lại vọng xuống trần gian xin cha mẹ làm lễ gọi đầu. Nhà cha mẹ chàng nghèo không có trâu, không có chiêng để làm lễ. Cuối cùng hai ông bà già chỉ còn cách đan một cái gùi thật đẹp. Lệ trời không khe khắt như lệ trần gian, cái gùi đẹp cũng đủ làm lễ cho Đào Lu rồi, thế là Đào Lu được đi qua cửa nhà trời. Mãi đến lúc này, sau khi đã đi qua cửa nhà trời, nàng Cu Pên và chàng Đào Lu mới có thể sống đời đời bên nhau, gắn bó không gì có thể chia cắt được.

TRUYỆN NÀNG CU PÊN

Đọc thêm những truyện cổ tích hay khác:

- [Chông xấu, chông đẹp](#)
- [Truyện Chó Thần](#)

Đọc [truyện cổ tích Việt Nam hay nhất](#)